

مبارزه با تمویل تروریسم در اسناد بین‌المللی و حقوق افغانستان

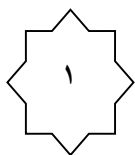
محراب اخلاقی

دانش پژوه دکترای جزا و جرم شناسی

چکیده

یکی از محورهای تهدید کننده‌ای صلح و امنیت بین‌المللی اقدامات تروریستی است. از راهکارهای مؤثر مبارزه با تروریسم جلوگیری از تمویل آن است که در این زمینه نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای توصیه‌ها و قطعنامه‌های را صادر نموده‌اند و از همه کشورها خواسته‌اند که به آن ملحق شوند. کنوانسیون مبارزه با تأمین مالی تروریسم مورخ ۹ دسامبر ۱۹۹۹م مجمع عمومی سازمان ملل و قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت مورخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۱م از اساسی‌ترین اقدامات است که در این زمینه انجام شده است. زیرا بیشترین فعالیتهای تروریستی مستلزم تأمین مالی است که جز با مسدود کردن دارایی و منابع مالی آن راه دیگری برای مبارزه با آنان وجود ندارد. افغانستان نیز قوانین را باهدف تأمین صلح و امنیت داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی برای مقابله با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن وضع کرده است به توافقنامه‌های منطقه‌ای و اسناد بین‌المللی پیوسته است. «قانون جلوگیری از تمویل تروریسم مصوب ۱۳۹۳/۴/۴» از مؤثرترین اقدامات است که کشورمان برای مقابله تروریسم انجام داده است و تعهد خود را نسبت به جامعه بین‌المللی به اثبات رسانده است. هرچند که به دلیل فراهم نبودن زمینه اجرایی قوانین مزبور مشکلات در اجرای آن وجود دارد.

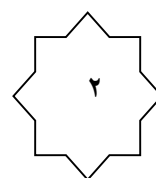
کلیدواژه: تروریسم، جلوگیری، تمویل، نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای، افغانستان.

مقدمه

یکی از چالش‌های بشر قرن بیست و یک اقدامات وحشیانه و غیرانسانی تروریستان است که جان هزاران انسان بی‌گناه را می‌گیرند که در یک سوی آن قدرتی سیاسی خود را به عنوان حاکم مشروع قلمداد می‌کند، در سوی دیگر آن گروه است که اقدامات تروریستی را انجام می‌دهد. اما پدیده تروریسم با چه اهداف شکل می‌گیرد؟ تروریسم انگیزه و علت‌های مختلف می‌تواند داشته باشد مانند: انگیزه سیاسی، انگیزه دینی و انگیزه مالی. انگیزه سیاسی تحت فشار گذاشتن دولت‌ها، گروه‌ها و سازمانها به انجام فعل یا عدم انجام آن است. انگیزه-های دینی و عقیدتی هدف رسیدن به پاداش جهان آخرت است، تروریست‌های مانند: القاعده، داعش و طالبان امروزه در سوریه، افغانستان و عراق همه باهدف رفتن به بهشت اقدامات تروریستی را انجام می‌دهند. و با امید به بهشت صدها بلکه هزاران انسان بی‌گناه را بافجیع‌ترین وضع به قتل می‌رسانند کشتارهای مردم افغانستان، عراق و سوریه و تخریب قبور آثار باستانی نمونه‌ای از جنایات است که با امید به بهشت رفتن صورت می‌گیرد. (طاهری، ۱۳۹۴: ۷۳-۷۴).

گسترش حملات تروریستی در سال‌های اخیر بیانگر افزایش قدرت گروه‌های تروریستی است. بدون شک فعالیت‌های تروریستی و ادامه آن وابسته به تأمین مالی مستمر تروریست‌ها دارد، منابع مالی تروریست یا توسط دولت‌های خارجی یا توسط افراد خاص یا از جرایم مانند: قاچاق مواد مخدر، قاچاق اعضای بدن انسان، قاچاق آثار فرهنگی غیره... تأمین می‌شود. یکی از کاربردی‌ترین راهبردهای موثر در زمینه مبارزه با تروریسم جلوگیری و سرکوب منابع مالی تروریسم است که بتوان با اقدامات تقنینی و عملی جلوگیری از آن را گرفت. نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای و کشورها برای مقابله با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن اقدامات را انجام داده است به بخشی از آن اشاره می‌گردد.

۱- مفاهیم

برای بررسی تمویل تروریسم در اسناد بین‌المللی و حقوق افغانستان نیاز به آن است که در ابتدا مفهوم تروریسم و تمویل آن در لغت و اصطلاح بررسی شود.

الف- تروریسم.

در لغت: واژه تروریسم فرانسوی است در لغت به معنی ایجاد رعب و هراس آمده است. رفتار خشن برای به دست آوردن هدف سیاسی یا اعمال فشار برحکومت آمده است. (AS.hi rnby.۲۰۰۶.p۱۵۸۵). کسانی که آدم‌کشی و تهدید مردم و ایجاد خوف و وحشت را به هر طریقی که باشد برای رسیدن به هدف‌های سیاسی خود از قبیل تغییر حکومت یا در دست گرفتن زمام امور لازم و مباح می‌دانند. (عمید، ۱۳۸۴، ج ۱: ۶۷۷)

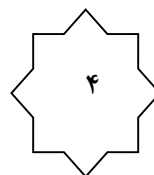
در اصطلاح: به رغم همه تلاش‌های بین‌المللی و آکادمیک تاکنون تعریف مشخصی از این مفهوم به وسیله‌ای مراجع حقوق بین‌المللی صورت نگرفته است. آنچه در قوانین کشورهای مختلف تروریسم جرم انگاری شده است در مفهوم آن اتحاد نظر وجود ندارد. با وجود تصویب اسناد متعدد بین‌المللی در مبارزه با تروریسم هنوز رویکرد جزئی و مصداقی در تعریف آن به کار رفته و تعریف جامع برای آن ارائه نشده است. (جمعی از نویسندگان، ۱۳۹۰: ۲۹۲) دلیل اختلاف در مفهوم آن این است که مفهوم تروریسم باتوجه به نوع سیاست مختلف کشورها قابلیت تعبیر به عناوین مختلف را دارد، به طور که ممکن است یک اقدام واحد از منظر یک شخص یا دولت اقدام تروریستی سزاوار مجازات و از نگاه شخص یا دولت دیگر اقدام آزادیخواهانه و استعمارزدایی تلقی می‌شود. (دلخوش همان ۱۴۱) امروزه یکی از موانع مبارزه با تروریسم در سطح جهانی نبود تعریف شفاف و همه پسند از این مفهوم است که تا بتوان بایک تعریف واحد عمل را از مصادیق جرایم تروریستی دانست و با آن مبارزه کرد. در پرتو همین عدم تعریف تروریسم است که زمینه بهره برداری برخی از کشورها در نظام بین‌الملل فراهم شده است و آن را براساس سیاست و منافع ملی

خودشان تعریف می‌کنند و اقدامات را انجام می‌دهند. به همین دلیل است تعاریف مختلف از آن ارائه شده است، باتوجه به تعاریف تروریسم در اصطلاح می‌توان گفت نیز به همین معنی رعب و وحشت آمده است. غالباً به اقدامات گروه‌های فرادولتی خودساخته با انگیزه سیاسی علیه جان افراد جامعه تروریسم گفته می‌شود. (مک لین، ۱۳۸۱: ۸۰۸). واژه معادل آن در زبان فارسی از اصطلاحات مانند: «وحشت افکنی» یا «دهشت افکنی» استفاده شده است. (عبدالهی، کیهانلو، ۱۳۸۴: ۶)

بعضی‌ها تروریسم را اینگونه تعریف نموده‌اند: «کاربرد سیستماتیک ارعاب یا خشونت پیش‌بینی ناپذیر بر ضد حکومت‌ها، مردمان... برای دستیابی به یک هدف سیاسی». قانونگذار کشورمان تروریسم را تعریف نکرده است مصادیق تروریستی را تعریف کرده است؛ این تعریف اقتباس از تعریف اسناد بین‌المللی است. در فقره ۲ از بند ۱ ماده ۳ قانون جلوگیری از تمویل تروریسم، جرایم تروریستی چنین تعریف شده است: «عملی که به قصد قتل یا جراحت شدید یا ایجاد ترس، صورت گیرد و هدف آن از نگاه ماهیت و قرینه دهشت افگنی در بین یک جمعیت یا وادار ساختن حکومت یا سازمان بین‌المللی به انجام یا عدم انجام یک عمل باشد». با توجه به تعاریف جرایم تروریستی اقدامات از مصادیق جرایم تروریستی است که اهداف آن وادار ساختن حکومت یا سازمانهای بین‌المللی به انجام کاری یا عدم انجام آن باشد، اما اینکه هدف وحشت افگنی باشد که در قانون کشورما و سایر اسناد بین‌المللی آمده است قابل تأمل است. بنابراین تعریف تروریسم و جرم انگاری آن در کشورمان اقدام بزرگ است برای مبارزه باتروریسم، تأمین صلح و امنیت، خروج از این خلأ قانونی و هماهنگی بانظام بین‌الملل.

ب- تمویل.

در لغت: «تمویل» واژه عربی، اسم مصدر است به معنی مال دار ساختن، صاحب مال گردانیدن آمده است. (دهخدا، ۱۳۴۱، ج ۱۵: ۹۶۱).

در اصطلاح: تمویل تروریسم در کنوانسیون بین‌المللی مبارزه با تأمین مالی تروریسم ۱۹۹۹م چنین آمده است: «فراهم کردن یا جمع آوری وجوه به هروسيله، به طور مستقیم یا غیرمستقیم و برخلاف قانون و به صورت ارادی، با قصد یا با علم به این که به طور کلی یا جزیی صرف انجام اعمال تروریستی گردد ممنوع است»

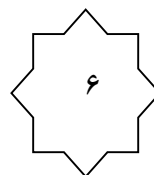
تمویل تروریسم در بند ۱ ماده ۴ قانون جلوگیری از تمویل تروریسم کشورمان چنین تعریف شده است: «شخص، در صورتی مرتکب جرم تمویل تروریسم شناخته می‌شود که به طور مستقیم یا غیرمستقیم، عمداً وجوه و دارایی‌ها یا خدمات مالی را با وجود داشتن علم یا اطلاع براینکه وجوه و دارایی‌ها یا خدمات مذکور، قسماً یا کلاً به مقصد ارتکاب جرایم تروریستی یا استفاده شخص تروریست یا سازمان تروریستی یا فراهم آوری تسهیلات برای آنها بکار برده می‌شود، تهیه یا جمع آوری نموده و یا به جمع آوری آن سعی نماید». قانونگذار جرم تمویل تروریسم را تعریف کرده است اما با مقایسه تعریف کنوانسیون بین‌المللی و قانون تمویل تروریسم کشورمان نقصی که در این تعریف دیده می‌شود واژه عام به کاربرده نشده است مانند: «به هروسيله‌ای» اگر این کلمه عام را استفاده می‌کرد به نظر می‌رسد بهتر بود همانطور که در تعریف کنوانسیون بین‌المللی ۱۹۹۹م از این واژه عام استفاده شده است.

۲- پیشینه تروریسم

سوال که مطرح است پیشینه تروریسم به چه زمان برمی‌گردد؟ حقیقت این است که تروریسم نقطه آغازین مشخصی ندارند، در طول تاریخ باروش‌های مختلف تحقق پیدا کرده است. استفاده از خشونت برعلیه بی‌گناهان برای دست‌یابی به اهداف سیاسی به زمان‌های قدیم و اوایل روزهای «تمدن» انسانی بر می‌گردد. در حافظه تاریخ مواردی زیادی در باره استفاده از خشونت به صورت ناعادلانه ثبت است. در کتاب انجیل آمده است فرعونیان مصر مرتکب خشونت برعلیه قوم بنی اسرائیل شدند. قاضی قدیم اسرائیل آتشکده را بر روی

دشمنانش تخریب کردند اکثر آن مردم تماشاگران بی گناه بودند در همین کشورمان چه بسیار انسانهای بی گناه کشته شدند این نوع خشونت ها که انسانهای بی گناه را به قتل می رساندند به قدمت تاریخ بشر وجود داشته است و آن را همزاد با انسانها می دانند. اما پیدایش واژه تروریسم به انقلاب کبیر فرانسه بر می گردد این واژه برای اولین بار در سال ۱۷۹۴م در این کشور مورد استفاده قرار گرفت تا با استفاده رعب و وحشت توسط دولت علیه مردمش اشاره کند. (راجی نصار، ۱۳۹۲: ۶۰-۶۴). در ابتدا در فرانسه تروریسم به «اقدامات دولت جهت ارباب اتباع خود به منظور حفظ کنترل آنان» به کاربرده می شد (جمعی از نویسندگان، پیشین: ۳۵) بعداً مفهوم تروریسم توسعه یافت و شامل «هرگونه اقدام خشونت آمیز اشخاص خصوصی به قصد ارباب سایر شهروندان، گروه ها یا دولت ها گردید». بنابراین این تحول مفهومی تروریسم امروزه شامل سه مفهوم تروریسم می شود تروریسم داخلی، تروریسم دولتی و تروریسم بین المللی. (دلخوش، ۱۳۹۰: ۱۴۱). بعضی از نویسندگان تروریسم را به سه گروه دسته بندی کرده است: تروریستی اجتماعی (قومی و مذهبی) تروریستی ایدئولوژیک (چپ و راست) تروریستی ابزاری (برای کسب قدرت) (جیمز ام، لوتز و برنداجی، لوتز، ۱۳۹۵: ۱۲).

پیشینه اقدامات تروریسم را در افغانستان نیز نمی توان آغاز برای آن یافت در حافظه تاریخ این کشور انواع اقدامات تروریستی و کشتارهای انسان بی گناه ثبت است مانند: قتل عام هزاره ها توسط عبدالرحمن و طالبان. اما پیدایش واژه تروریسم و جرم انگاری آن در قوانین کشورمان بعد از حکومت انتقالی ۲۰۰۱م است. بعد از تشکیل حکومت انتقالی واژه تروریسم به متون قوانین کشورمان راه یافت. قوانین متعددی در زمینه تروریسم و تمویل آن وضع و تصویب گردید. در چنین کشوری که نزدیک به چهار دهه جنگ و نا امنی است انواع اقدامات تروریستی توسط گروه طالبان و القاعده هر روزه انجام می شود جرم انگاری

تمويل تروریسم در این کشور این گام بلند است در جهت مبارزه با نیروهای هراس افکن، قانونمداری در این کشور و هماهنگی با نظام بین‌المللی.

۳- مبارزه با تمويل تروریسم در اسناد بین‌المللی و حقوق افغانستان

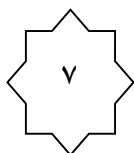
بدون شک یکی از اقدامات پیشگیرانه و راهکارهای مهم مبارزه با تروریسم مقابله با منابع مالی آن است به گونه ای که اگر منابع مالی آن خشکانده نشود مبارزه با تروریسم به آسانی نخواهد بود. نهادهای بین‌المللی و کشورمان به منظور جلوگیری از تأمین مالی تروریسم و مسدود کردن وجوه و اموال آنان قوانین را در این زمینه وضع و تصویب نموده است. به طور جداگانه هریک را در اسناد بین‌المللی و کشورمان بررسی می‌نمایم:

۱- مبارزه با تروریسم در اسناد بین‌المللی

حوادث بسیار مهم و تأثیرگذار در نظام بین‌الملل جنگ جهانی اول و دوم است که بیشترین تلفات را به جامعه بشری تحمیل کرد و تراژدی بزرگ را به وجود آورد. جنگ جهانی اول ۱۹۱۴-۱۹۱۸م به وقوع می‌پیوندد سبب وقوع پیدایش این جنگ یک اقدامات تروریستی است که ولی عهد اتریش توسط یک صربستانی در شرق بوسنی ترور می‌شود. (خالقی، ترم تحصیلی: ۱۳۹۷-۱۳۹۸) این اقدامات تروریستی عامل اولیه جنگ جهانی اول می‌شود. در همین راستا نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای برای مبارزه با تروریسم و جلوگیری از تمويل آن قوانین را وضع و تصویب نمودند، می‌توان مهمترین الزامهای بین‌المللی و منطقه ای را در چهار مبحث جداگانه طبقه بندی و بررسی کرد:

۱-۱- جامعه ملل

اولین اقدامات هماهنگ جامعه بین‌المللی در مبارزه با تروریسم به جامعه ملل باز می‌گردد اولین اقدامات جرم انگاری تروریسم پس از جنگ جهانی اول سال ۱۹۱۹م است که کمیسیون متشکل از قضات و حقوق دانان در ورسای فرانسه تشکیل گردید. موضوع آن

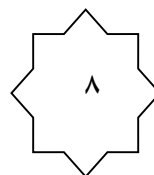
بررسی مسئولیت مرتکبان جرایم جنگی بود که در این کمیسیون ۳۲ گونه اعمال مجرمانه تعریف و ارائه شد از میان آنها به مسئله تروریسم پرداخته شد و به ویژه «تروریسم سازمان یافته» به عنوان یکی از جرایم جنگی پس از جرم قتل عمد قرارداد شد.

در کنفرانس کپنهاک سال ۱۹۳۵م به دنبال ترور الکساندر اول، پادشاه یوگسلاوی و ترور بارژو، وزیر خارجه فرانسه در شهرمارسی سال ۱۹۳۴م به دست تروریستهای صرب برگزار گردید، تروریسم به عنوان مخل روابط بین الملل و تهدید علیه صلح و امنیت شناخته شد و بر لزوم پیگرد و کیفر دادن اعمال مجرمانه تروریستی تأکید شد. دولت فرانسه پس از ترور پادشاه یوگسلاوی و ترور وزیر خارجه ی فرانسه تصویب دو پیمان بین المللی رادر زمینه ای تروریسم پیشنهاد کرد که سرانجام در شانزدهم نوامبر ۱۹۳۷م ژنو به تصویب رسید. این اولین توافق نامه بین المللی مصوب در خصوص جلوگیری از تروریسم بود که تحت نظارت جامعه ملل صورت گرفت. (ناجی راد، ۱۳۸۷: ۴۰۵).

۱-۲- مجمع عمومی سازمان ملل

مجمع عمومی سازمان ملل برای مبارزه و پیشگیری از اقدامات تروریستی به خصوص برای جلوگیری از تمویل تروریسم اعلامیه ها و قطعنامه های زیادی صادر نموده است از سال ۱۹۶۹ تا ژانویه ۲۰۰۱م در مجموع ۱۶ توصیه صادر نموده است همینطور مجمع عمومی سازمان ملل از سال ۱۹۹۴ به این سو همه ساله از دولت های عضو خواسته است اقدامات را در رابطه با تروریسم انجام دهند. یکی از آنها این است دولت ها باید براساس اصول منشور و دیگر قواعد حقوق بین الملل از سازماندهی، تحریک، کمک، یا مشارکت در اعمال تروریستی در قلمرو دیگر دولت ها یا رضایت دادن تشویق به ارتکاب اینگونه اعمال در قلمرو خود خود داری نمایند. (ناجی راد همان ۴۱۵).

پس از حادثه یازده سپتامبر ایالات متحده آمریکا و فرو ریختن ساختمان دو قلو ی تجارت جهانی توسط تروریستها موضوع مبارزه با تروریسم به خصوص مقابله با منابع مالی آن مورد

تأکید بسیاری از دولت‌ها و مجامع بین‌المللی قرار گرفت، در این راستا اعلامیه‌ها و قطعنامه‌های صادر نموده‌اند به بخشی از آن اعلامیه‌ها و قطعنامه‌ها اشاره می‌گردد:

۱- اعلامیه‌ای مجمع عمومی سازمان ملل ۹ دسامبر ۱۹۹۴م. در این اعلامیه بر ضرورت اتخاذ اقدامات جهت حذف تروریسم بین‌المللی تأکید شده است.

۲- اعلامیه‌ای مجمع عمومی سازمان ملل ۱۷ دسامبر ۱۹۹۶م. در این اعلامیه علی‌رغم حذف تروریسم بین‌المللی از دولت‌های عضو خواست تا تدابیر و اقدامات جدی را در این زمینه اتخاذ نمایند.

۳- کنوانسیون بین‌المللی سرکوب حمایت مالی تروریسم مصوب ۹ دسامبر ۱۹۹۹م. طرح مبارزه بین‌المللی با تأمین مالی تروریسم به پیشنهاد فرانسه در سال ۱۹۹۸م در نشست مجمع عمومی سازمان ملل مطرح شد در نتیجه در مجمع عمومی به تصویب قطعنامه ۵۳/۱۰۸ انجامید که بعد از آن کمیته‌ای ویژه‌ای به منظور تدوین پیش نویس کنوانسیون در این خصوص تشکیل گردید. متن کنوانسیون در ۹ دسامبر ۱۹۹۹ توسط مجمع عمومی تصویب شد. و از ۱۰ ژانویه ۲۰۰۰م برای امضاء دولتها مفتوح بود که در ۱۰ آوریل ۲۰۰۲م موجبات لازم الاجرا شدن آن فراهم گردید. این کنوانسیون دارای یک مقدمه و ۲۸ ماده است. در این کنوانسیون «تأمین مالی» تروریسم یعنی جمع آوری و قراردادن منابع مالی جهت استفاده‌ای اقدامات تروریستی و عواید ناشی از ارتکاب جرایم تروریستی جرم انگاری شد (جمعی از نویسندگان پیشین ۲۹۳).

این کنوانسیون برای کشورهای عضو سه تعهد را قایل شده‌اند:

یک- جرم انگاری تأمین مالی اعمال تروریستی در قوانین جزایی داخلی.

دو- همکاری گسترده با سایر کشورهای عضو و ارائه معاضدت قضایی در موضوعات

مربوط به کنوانسیون.

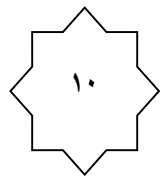
سه- وضع مقررات الزامات مربوط به انجام نقش مؤسسات مالی در کشف و گزارش دهی موارد تأمین مالی اعمال تروریستی. (ناجی راد، ۱۳۸۷: ۴۱۴).

۴- کنوانسیون بین المللی سرکوب تأمین مالی تروریسم مصوب ۲۵ فوریه ۲۰۰۰م. این کمیسیون کشورهای عضو سازمان ملل متحد را ملزم داشت تا دارایی های اعضایی القاعده و طالبان که در لیست تحت نظر سازمان ملل بود را مسدود و از سفر آنها به سایر نقاط جهان جلوگیری کنند. اقدامات این کمیسیون منجر به مسدود شدن یا مصادره بیش از ۱۰۰ میلیون دلار شد که ممکن بود در دسترس اعضایی این گروه تروریستی قرارگیرد. مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه ای ۵۶/۱ که در رابطه با حوادث یازده سپتامبر ۲۰۰۱م صادر شده بود به شدت این حملات تروریستی را محکوم کرد و از کلیه کشورهای جهان خواست تا اقدامات لازم و عملی خود در جهت دستگیری و مجازات عوامل و سازماندهندگان تروریستی را در عرصه بین الملل انجام دهند همینطور در این قطعنامه کسانی- که به لحاظ مالی آموزشی، تربیتی و به هر نحو از انجا به تروریسم کمک کرده اند مسئول شناخته شده اند. (ناجی راد همان ۴۲۰).

۱-۳- اقدامات شورایی امنیت ملل متحد

امروزه یکی از محورهای تهدید کننده ای صلح و امنیت بین المللی تروریسم است. فلسفه وجودی شورای امنیت حفظ صلح و امنیت بین المللی است. این شورا در راستای وظیفه خودش در دو دهه گذشته توجه خاص به موضوع تروریسم نموده و در این رابطه قطعنامه- های زیادی را صادر و در جهت اجرایی آنها حداکثر تلاش خود را نموده است.

۱- قطعنامه ۱۲۶۷ شورایی امنیت مورخ ۱۵ اکتبر سال ۱۹۹۹م. هرچند این قطعنامه جنبه- ای توصیه ای داشته است اما در ارتباط توقیف وجوه و سایر منابع مالی طالبان صادر شده است. (جمعی از نویسندگان همان: ۵۳).

۲- قطعنامه ۱۳۳۳، مورخ ۱۹ دسامبر ۲۰۰۰م. این قطعنامه در مورد انسداد وجوه و سایر منابع مالی اسامه بن لادن و سازمان القاعده صادر شده است. در آن از تمام دولت‌های عضو سازمان ملل متحد خواسته شده بدون تأخیر سرمایه و دیگر دارایی مالی این گروه‌های تروریستی را مسدود و توقیف کنند تحریم‌های ۱۲۶۷ شورا را تشدید کند و تحریم‌های تسلیحات را اعمال نماید. (ناجی راد همان ۴۱۸).

۳- قطعنامه ۱۳۶۳ شورای امنیت مورخ ۳۰ جولای ۲۰۰۱م. این قطعنامه در ارتباط با تأسیس راهکاری برای گزارش دادن اجرای اقدامات مخذه در جهت اجرای قطعنامه‌های ۱۲۶۷ و ۱۳۳۳ است.

۴- قطعنامه ۱۳۶۸ شورای امنیت مورخ ۱۲ دسامبر ۲۰۰۱م. شورای امنیت در این قطعنامه مبارزه با تروریسم را تعهد کلیه کشورها را دانسته است.

۵- قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت مورخ ۲۸ سپتامبر ۲۰۰۱م. این قطعنامه که بعد از هفت روز پس از حادثه ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱م در آمریکا توسط این شورا صادر شد بدون تردید می‌توان آن را مهمترین قطعنامه شورای امنیت در خصوص مبارزه با تروریسم و سرکوب نمودن منابع مالی آنان دانست. در مقدمه این قطعنامه شورای امنیت «بر ضرورت تقویت و افزایش همکاری‌های بین‌المللی توسط دولت‌ها و اتخاذ تدابیر بیشتر برای سد و امحای منابع مالی و سایر تسهیلات ارتکاب فعالیت‌های تروریستی» تأکید شده است. (ژوزف جی؛ شمس؛ میرفخرایی، ۱۳۸۲: ۲۲۸).

قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت براساس فصل هفتم منشور ملل متحد صادر شده است و از تمام دولت‌ها خواسته است که اقدامات ذیل را انجام دهند:

الف- در این قطعنامه از دولت‌ها خواسته شده است هرگونه تأمین مالی اعمال تروریستی را در خاک خود جرم انگاری و با آن مقابله نمایند.

ب- از کشورها خواسته شده منابع اقتصادی یا اندوخته‌های مالی مرتکبین اعمال تروریستی یا کسانی که برای ارتکاب اعمال تروریستی تلاش می‌کنند یا کسانی که در ارتکاب این اعمال مشارکت می‌کنند یا ارتکاب آن را تسهیل می‌کنند را بلافاصله مسدود نمایند.

پ- اتباع خود یا هر شخص یا نهاد در قلمرو خود را از ارائه امکانات مالی و هرگونه خدمات اقتصادی مستقیم یا غیرمستقیم به اشخاصی که مرتکب اعمال تروریستی می‌شوند یا در صدد ارتکاب یا تسهیل آن هستند منع کنند.

ت- از پناه دادن به کسانی که اعمال تروریستی را پشتیبانی مالی و... می‌کنند خودداری کنند.

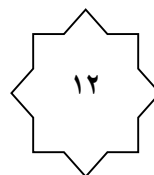
ث- مانع استفاده از قلمرو خود برضد شهروندان خود یا سایر کشورها توسط کسانی شوند که اقدامات تروریستی را حمایت مالی و... می‌کنند.

ج- از دولت‌ها می‌خواهد در زمینه‌ای تحقیقات جنایی و قضایی در خصوص جرایم مرتبط با تأمین مالی اقدامات تروریستی همکاری نمایند.

نهایتاً به دولت‌ها پیشنهاد می‌کند که هرچه سریعتر به عضویت اسناد بین‌المللی مربوط به مقابله با تروریسم از جمله «کنوانسیون مقابله با تأمین مالی تروریسم» درآیند. (ناجی راد همان ۴۲۲-۴۲۳).

قطعنامه شورای امنیت برای همه کشورها الزام آور هستند. همه دولت‌ها را به منظور پیگیری، مجازات و مقابله با اقدامات تروریستی مکلف نموده‌اند نحوه اقدامات خود را به کمیته‌ای ضد تروریسم شورای امنیت گزارش و ارسال نمایند.

۶- قطعنامه ۱۳۷۷ شورای امنیت مورخ ۱۲ نوامبر ۲۰۰۱م. در این قطعنامه شورای امنیت تمام دولت‌ها را به اجرای کامل قطعنامه ۱۳۷۳ دعوت می‌کند.

۷- قطعنامه ۱۳۹۰ شورای امنیت مورخ ۱۶ ژانویه ۲۰۰۲م. این شورا در این قطعنامه از دولت ها می خواهد به نحو مؤثری اقدامات توقیفی قطعنامه های ۱۲۶۷ و ۱۳۳۳ را ادغام نمایند.

۸- قطعنامه ۱۴۴۵ شورای امنیت مورخ ۱۷ ژانویه ۲۰۰۳م. این قطعنامه راجع به پیشبرد اقدامات متخذه در رابطه با توقیف اموال براساس قطعنامه های ۱۲۶۷، ۱۳۳۳ و ۱۳۹۰ صادر شده است. (جمعی از نویسندگان همان ۵۳).

۹- قطعنامه ۲۱۶ شورای امنیت سال ۲۰۱۴م. این قطعنامه دولت ها را ملزم می کند تضمین کنند اتباع و ساکنان کشورشان منابع مالی یا اقتصادی را در دسترس داعش یا دیگر گروه های تروریستی قرار نمی دهند.

۱۰- قطعنامه ۲۱۹۹ شورای امنیت مورخ ۱۲ فوریه ۲۰۱۵م. این قطعنامه شورای امنیت که براساس فصل هفتم منشور ملل متحد صادر شده است از دولت های عضو ملل متحد خواسته اقدامات مؤثری برای جلوگیری تأمین مالی گروه های تروریستی در عراق، و سوریه که از طریق تجارت نفت، قاچاق آثارباستانی و میراث فرهنگی و گروگانگیری و همچنین دریافت کمک های مالی فراهم می شود اتخاذ کنند. شورای امنیت تأکید کرده است: تجارت مستقیم یا غیرمستقیم نفت و پالایش محصولات نفتی و مواد مربوطه موضوع قطعنامه ۲۱۶ مورخ ۲۰۱۴م شورایی امنیت دولت ها را ملزم می کند تضمین کنند اتباع و ساکنان شان منابع مالی یا اقتصادی را در دسترس داعش یا دیگر گروه های تروریستی قرار نمی دهند.

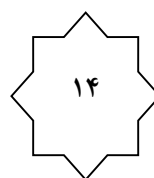
شورای امنیت با محکومیت تخریب میراث فرهنگی در عراق و سوریه بوسیله داعش و جبهه النصره از دولت ها خواسته یاهمکاری انترپل، یونسکو و دیگر سازمانهای بین المللی از تجارت غیرقانونی اشیایی که از حیث فرهنگی، علمی و مذهبی ارزشمند هستند و طی مخاصمه مسلحانه از کشور اصلی شان خارج شده جلوگیری کنند (صداقت، ۱۳۹۶: ۱۷۰).

۱-۴- سایر نهادهای بین المللی

مبارزه با تأمین مالی تروریسم تنها در اقدامات سازمان ملل و نهادهای وابسته به آن خلاصه نشد سازمانهای مالی و اقتصادی منطقه‌ای و فرامنطقه‌ای مانند: گروه ضربت اقدام مالی موسوم به ففف، گروه اگمونت، کمیته باسل توصیه‌ها و استانداردهای تعریف شده‌ای را برای مبارزه و پیشگیری از تمویل تروریسم و سرکوب منابع مالی آن ارائه نموده است هرچند ممکن است از نگاه حقوق بین الملل الزام آور نباشد، از نگاه فعالان بانکی و اقتصادی الزام آورند و تأثیر مستقیم در این مقابله را دارند. (شمس ناتری، اسلامی، ۱۳۹۵: ۲۶۳) به برخی از آنها اشاره می‌گردد.

۱- ففف (fatf) ففف یک نهاد بین المللی است در سال ۱۹۸۹م توسط ۷ کشور صنعتی آن زمان موسوم به g۷ (هم اکنون به g۲۰ تغییر یافته است) تأسیس شده است هدف اولیه این گروه هماهنگی بین کشورهای صنعتی در زمینه مبارزه با پولشویی بوده است، این گروه براین عقیده است مبارزه نکردن با پولشویی موجب می‌شود سودآوری فعالیت‌های تبهکاران آسان‌تر و تأمین مالی فعالیت‌های مجرمانه و سازمان‌های تروریستی آزادانه انجام گردد. این گروه به تدریج و با افزایش اعضای خود و تأثیرگذاری آنها در سطح بین الملل، تبدیل به یک مرجع رسمی در زمینه مبارزه با پولشویی و همین‌طور مبارزه با تأمین مالی تروریسم گردید. (ساک، ۱۳۹۳: ۲۲۹). کارگروه مالی پولشویی نه توصیه‌ای ویژه در باره مقابله با تأمین مالی تروریست‌ها ارائه داد (معاونت پژوهش و تولید علم، ۱۳۹۴: ۷۰)

به موجب توصیه شماره ۲، ۵ و ۹ هرکشوری به منظور جلوگیری از اقدامات تروریستی و سازمان‌های تروریستی تأمین مالی تروریسم را جرم انگاری نمایند، علی‌رغم آن اقدام‌های را برای تصویب و اجرای کامل الزامات کنوانسیون بین‌المللی متحد سال ۱۹۹۹م به عمل آورد و قطعنامه‌های ملل متحد به خصوص قطعنامه ۱۳۷۳ شورای امنیت را به اجرا در آورند (صداقت، ۱۳۹۶: ۱۷۴-۱۷۵).

۲- دستورالعمل شورای اروپا سال ۲۰۰۱، ۲۰۰۵م. شورای اروپا کهن‌ترین سازمان برای یکپارچه‌سازی اروپاست که در سال ۱۹۴۹ تأسیس گردید. این شورا با تصویب پیمان‌ها و کنوانسیون‌های گوناگون، دستاوردهای زیادی را در راه رسیدن به اهداف خود داشته‌است. از آن میان کنوانسیون و دستورالعمل‌های را در سال ۲۰۰۱، ۲۰۰۵م. در زمینه ممانعت استفاده از سیستم مالی به منظور پول‌شویی و تأمین مالی تروریسم را تصویب نموده است (<https://fa.wikipedia.org>)

۳- گروه بانکی ولفسبرگ. این گروه یک سازمانی خصوصی و متشکل از یازده بانک جهانی است که در سال ۲۰۰۰ در شهر ولفسبرگ سوئیس تأسیس گردید. اهداف این گروه توسعه استانداردهای خدمات مالی، شناسایی مشتریان (KYC)، مبارزه با پولشویی (AML) و مبارزه با تأمین مالی تروریسم است که مشابه عملکرد کارگروه اقدامات مالی ضد پولشویی در سطح دولت‌ها می‌باشد. این گروه در ژانویه سال ۲۰۰۲م دستورالعمل‌های جداگانه‌ای را در مورد مقابله با تأمین مالی تروریسم صادر نمودند به موجب این دستورالعمل مؤسسات مالی در زمینه پیشگیری، کشف و تبادل اطلاعات پیرامون مبارزه با تأمین مالی تروریسم به مراجع و مقامات صلاحیت دار همکاری کنند. همینطور بر ضرورت همکاری بین المللی در مورد مبارزه با تأمین مالی تروریسم تأکید نموده است. (<https://fa.wikipedia.org>)

۴- گروه G۲۰. این گروه در سال ۱۹۹۹ میلادی و در واکنش به بحران‌های مالی دهه ۹۰ شکل گرفت، متشکل از وزرای اقتصاد (دارائی) و مسولان بیست بانک‌های مرکزی اقتصاد مطرح دنیا است. گروه ۲۰ متشکل از قدرتمندترین کشورهای جهان است که در مجموع ۸۵ درصد کل اقتصاد جهان را در اختیار دارند. این گروه در ۱۵-۱۶ دسامبر ۱۹۹۹م در برلین آلمان تشکیل گردید. هدف این گروه تقویت، شفافیت نظام مالی بین المللی و همکاری بین المللی در مورد مسایل اساسی که به ثبات اقتصاد جهانی کمک می‌کند می‌باشد. همینطور در مورد مسایل مربوط به سیاست‌های مربوط به رشد اقتصادی، کاهش سوء استفاده از نظام

مالی، رویاروی با بحران های مالی و مقابله با تأمین مالی تروریسم است. (<https://www.asri-ran.com>)

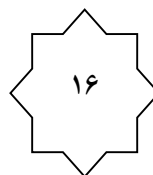
۲- مبارزه با تمویل تروریسم در حقوق افغانستان

تلاش برای مقابله با تروریسم در سطح ملی و منطقه‌ای و بین‌المللی از جمله تدابیری است که ضمن ارتقای امنیت داخلی یک کشور به توسعه صلح در سطوح منطقه‌ای و بین‌المللی نیز کمک خواهد کرد. کشورمان بادرک اهمیت مبارزه با انواع تروریسم به خصوص برای مقابله با تأمین مالی آن باهدف تأمین صلح و امنیت در سطوح ملی، منطقه‌ای، و بین‌المللی اقدامات پیشگیرانه‌ای انجام داده است. برای پیشگیری از اقدامات تروریسم و رشد افراطیت در این کشور قانون مبارزه با تروریسم و قانون جلوگیری از تمویل تروریسم را وضع و تصویب نموده است در تصویب آن از استانداردهایی جهانی تبعیت نموده از آن الهام گرفته است. و به اسناد منطقه‌ای و بین‌المللی مرتبط با این نوع جرایم تروریستی ملحق شده است.

۲-۱- قوانین افغانستان

در قوانین داخلی افغانستان تا قبل از سال ۱۳۸۰ قانون مستقل در باره «تروریسم و تمویل آن» و قوانین مرتبط با آن در این کشور وضع نشده است. بعد از سرنگونی حکومت تروریستی طالبان و شروع فصل جدید از دموکراسی و تشکیل حکومت موقت قوانین متعددی در باره تروریسم و تمویل آن وضع و تصویب گردیده است:

۱- «قانون اساسی افغانستان مصوب ۱۳۸۲» در فقره دوم ماده ۷ این قانون آمده است: «دولت از هر نوع اعمال تروریستی، زرع و قاچاق مواد مخدر و تولید و استعمال مسکرات جلوگیری می‌کند».

۲- فرمان تقنینی «قانون مبارزه علیه جرایم تروریستی مصوب ۱۳۸۷/۳/۲۰» که دارای ۴ فصل ۲۶ ماده است هیئت وزیران آن را تأیید کرده است؛ از طرف رئیس جمهور وقت توشیح و صادر شده است.

در بند ۱ ماده ۲۲ این قانون آمده است: «لوی خارنوال براساس دلایل الزام و مدارک اثباتیه که توسط اداره استخبارات مالی دافغانستان بانک، ریاست عمومی امنیت ملی و پولیس جمع آوری شده بعد از مشوره با شورای امنیت ملی می‌تواند در مورد شخص، موسسه یا سازمانی که از اعمال تروریستی حمایت مادی می‌نماید و یا مطابق معیارهای ملل متحد حمایت کننده مادی اعمال تروریستی تشخیص گردیده است، تدابیر موقتی را عملی نماید».

۳- فرمان تقنینی قانون مبارزه علیه تمویل تروریسم مصوب ۱۳۸۳/۷/۲۰ که دارای ۵ فصل و ۳۰ ماده است از طرف رئیس جمهور وقت صادر شده است و هیئت وزیران آن را تأیید کرده است.

در ماده ۱ این قانون یکی از اهداف وضع این قانون را چنین بیان کرده است: «این قانون در روشنی حکم ماده هفتم قانون اساسی به منظور مبارزه علیه تمویل تروریسم وضع گردیده است»

۴- «قانون جلوگیری از تمویل تروریسم مصوب ۱۳۹۳/۴/۴» توسط مجلس سنای این کشور که دارای ۵ فصل و ۲۹ ماده است توسط رئیس جمهور آن زمان توشیح گردیده است.

در بند ۲ ماده ۲ این قانون چنین آمده است: «یکی از اهداف این قانون عبارتند جلوگیری از فراهم نمودن وجوه و دارایی ها جهت انجام اعمال تروریستی توسط سازمان تروریستی و تروریستان».

۷- «مقرره تنظیم اجراءات جلوگیری از تمویل تروریسم مصوب ۱۳۹۳/۷/۲۲» که دارای ۸ فصل و ۲۵ ماده است توسط رئیس جمهور وقت صادر و اعضای حکومت آن را تأیید کرده است.

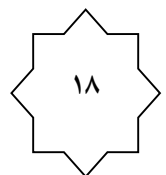
در بند ۲، ۳ و ۴ ماده ۲ این قانون اجراءات جلوگیری از تمویل تروریسم آمده است: «اهداف این قانون عبارتند از: تأمین هماهنگی میان ادارات و مراجع ذیربط در امر جلوگیری از تمویل تروریسم. رعایت مفاد قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد مبنی بر جلوگیری از تمویل تروریسم. تطبیق بهتر احکام قانون جلوگیری از تمویل تروریسم». این فرمان هرچند فرمان تقنینی است اما دارای قدرت قانون است که قانون اساسی آن را برای رئیس جمهور در شرایط خاص پذیرفته در مواردی که خلأ قانونی وجود داشته که این وضعیت به مصلحت کشور نباشد اما رئیس جمهور برای مدت محدودی می‌تواند آن را با فرمان تقنینی این خلأ قانونی را جبران کند. این فرمان تقنینی هم در این راستا صادر گردیده است.

۲-۲- پیمان نامه‌ها و موافقتنامه‌هایی منطقه‌ای

کشور ما علی‌رغم جرم‌انگاری تروریسم و جلوگیری از تمویل آن در حقوق داخلی، به پیمانها و موافقتنامه‌های منطقه‌ای مرتبط با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن ملحق شده است:

۱- الحاق افغانستان به «پیمان منطقوی سارک» که در مورد جلوگیری و سرکوبی تروریسم است این پیمان دارای یک مقدمه ۱۱ ماده است. مورخ ۱۳۸۹/۱/۸ توسط مجلس سنایی این کشور به تصویب رسیده است.

۲- الحاق افغانستان به «موافقتنامه ضمیموی کنوانسیون منطقوی کشورهای سارک» (جنوب آسیا) در مورد محو و نابودسازی دهشت‌گردی (تروریسم) است دارای یک مقدمه و ۲۴ ماده است. مورخ ۱۳۸۹/۱/۱۷ توسط مجلس سنایی این کشور به تصویب رسیده است. در ماده ۱ این قانون هدف از وضع این قانون چنین بیان شده است: «هدف از این موافقتنامه ضمیموی تقویت معاهده منطقوی سارک در مورد محو و سرکوب تروریسم، به ویژه منع قرارداد دادن تهیه، جمع آوری، داد و گرفت بودجه برای انجام اعمال تروریستی، راه

اندازی اقدامات بیشتر برای جلوگیری از تهیه و تدارک هزینه برای این عمل ناشیسته می- باشد. جهت نیل به این هدف، اعضای کنوانسیون توافق نمودند که مطابق شرایط و مقررات این موافقتنامه ضمیمه‌ی روش های همکاری را میان خود تقویت دهند».

۳- «یادداشت تفاهم همکاری پیرامون تبادل استخبارات مالی در ارتباط به پول‌شویی و تمویل تروریسم بین وزارت مالیه جمهوری اسلامی افغانستان و وزارت مالیه جمهوری ترکمنستان مصوب ۱۳۹۵/۷/۱۳» این یادداشت تفاهم همکاری درای یک مقدمه و ۱۱ ماده است که توسط مجلس سنای این کشور به تصویب رسیده است.

در ماده ۱ این یادداشت آمده است: «طرفین بر بنیاد احترام متقابل در موارد مشکوک تطهیر پول و تمویل تروریسم و معاملات جرمی مشابه، اطلاعات را جمع، رده بندی و تحلیل می‌نمایند. به این منظور، طرفین در عین وقت و یا در اثر تقاضا طرف دیگر معلومات دست داشته پیرامون تطهیر پول و تمویل تروریسم و معاملات مشکوک افراد، اشخاص و یا گروه ها، را در تطابق با قوانین و لوایح ملی و قوانین بین المللی، جهت تحلیل و ارزیابی باهمدیگر شریک می‌نمایند».

افغانستان در زمینه مقابله با تروریسم و تمویل آن باعزم جدی با کشورهای منطقه همکاری لازم را داشته است. به دو موافقتنامه کشورهای منطقه ملحق و یک یادداشت تفاهم و همکاری را امضاء کرده است. پیوستن کشور ما به این موافقتنامه‌ها بیانگر اراده وعزم جدی آن در مبارزه باتروریسم است. که بتوان باهمکاری کشورها با تروریسم و تمویل آن در جهت تأمین صلح و امنیت داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی کمک کرد.

۲-۳- قوانین بین المللی

۱- کنوانسیون بین‌المللی وین ۱۹۸۸م. این اولین سند بین‌المللی است رفتارهای مرتبط با پول‌شویی مانند: عواید ناشی از جرایم مواد مخدر در این سند بین‌المللی جرم انگاری شده است. افغانستان به این کنوانسیون در سال ۱۹۹۱م برابر با ۱۳۷۰/۸/۲۹ ملحق شده است.^۱

۲- کنوانسیون بین‌المللی مقابله با تأمین مالی تروریسم ۷ اکتبر ۱۹۹۹م.

در الحاق به این کنوانسیون بین‌المللی در بند ۱ ماده ۲ قانون جلوگیری از تمویل تروریسم کشورمان تصریح شده و چنین آمده است: «رعایت کنوانسیون بین‌المللی سال ۱۹۹۹م و کنوانسیون های متعاقب آن جهت جلوگیری از تمویل تروریسم» در ماده مزبور یکی از اهداف وضع این قانون را رعایت کنوانسیون بین‌المللی سال ۱۹۹۹م و کنوانسیونهای بین‌المللی و قطعنامه‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد متعاقب آن جهت جلوگیری از تمویل تروریسم دانسته است.

۳- کنوانسیون بین‌المللی برای سرکوب اعمال تروریسم اتمی مورخ ۱۳ آوریل ۲۰۰۵م. الحاق افغانستان به این کنوانسیون بین‌المللی ۲۲/۷/۱۳۹۱ که دارای یک مقدمه و ۲۸ ماده است، به توشیح رئیس جمهور رسیده است.

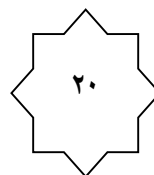
در بند ۱ ماده ۷ این کنوانسیون آمده است: «کشورهای عضو باید به طرق ذیل همکاری نمایند:

الف- تمام تدابیر عملی را وضع نمایند.. بشمول تدابیر ممانعت در قلمروشان از فعالیت‌های اشخاص، گروه‌ها و سازمان‌های که آن جرایم را تشویق، تحریک و تنظیم می‌نمایند و یا هم شعورا تمویل می‌کنند و یا شعورا کمک تخنیکی یا اطلاعات را برای آن فراهم می‌نمایند و یا در ترتیبات آن دخیل می‌گردند».

جرم‌انگاری تمویل تروریسم را در افغانستان می‌توان با اهداف ذیل تحلیل و تبیین نمود:

۱- تأمین صلح، امنیت داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی. افغانستان نزدیک به ۴۰ سال است

که در این کشور صلح و امنیت وجود ندارد، جنگ قومی، نژادی، حزبی خسارات جبران‌ناپذیر برای این کشور تحمیل کرده است، کشور که مرکز تمدن بود مردم آن کهن‌ترین ملت‌ها بوده است، شخصیتها و بزرگان در آن رشد کردند و تربیت یافتند؛ امروز تبدیل به یک کشور ضعیف در سطح بین‌الملل شده است، از ضعف این کشور کشورهای بزرگ بین‌المللی و

منطقه‌ای سوء استفاده کردند. تروریست‌های منطقه‌ای و بین‌المللی را روانه این کشور کردند. همواره این کشور قربانی تروریسم داخلی، منطقه‌ای و بین‌المللی بوده است. کشور ما برای اقدامات پیشگیرانه و مبارزه با اقدامات تروریستی نیازمند به چنین قوانین است. می‌توان گفت با چنین اهداف وضع و تصویب شده است.

۲- همکاری بانهادهای بین‌المللی. از انجای که افغانستان یکی از اعضاء جامعه بین‌المللی است و در قانون اساسی این کشور آمده است که خود را همواره متعهد به رعایت اسناد بین‌المللی می‌دانند. عملاً ثابت نموده است که این کشور بهترین تابعان حقوق بین‌الملل است و صلح و امنیت بین‌المللی همانند صلح و امنیت داخلی این کشور حائز اهمیت است. برای همکاری و هماهنگی با نظام بین‌المللی و سایر کشورها با هدف مبارزه با تروریسم و تمویل آن قوانین را در داخلی کشورمان وضع نموده است.

۳- بهره‌مندشدن از امتیازات بین‌المللی. پیوستن به اسناد بین‌المللی طبیعتاً امتیازات دارد و یکی از آن امتیازات این است که سیستم مالی این کشور می‌تواند به سیستم مالی بین‌المللی وصل شود و ارتباط برقرار نماید. اگر افغانستان چنین قوانین را وضع و تصویب نکند یا به قوانین بین‌المللی ملحق نشود ممکن است بانک‌های افغانستان مورد تهدید بین‌المللی قرارگیرد. با این اهداف می‌توان وضع چنین قوانین را در کشورمان در زمینه تروریسم و تمویل آن و الحاق آن را به اسناد بین‌المللی بررسی و تحلیل نمود.

نکته قابل توجه آن است که این کشور از لحاظ قانونگذاری مشکل ندارد و قوانین این کشور در مقایسه با سایر کشورهای منطقه بهترین قوانین و به روزترین قوانین است. اما آنچه که مشکل به نظر می‌رسد این است که این کشور از لحاظ اجرایی قوانین مشکل دارد.

نتیجه‌گیری

گسترش اقدامات تروریستی در جهان به خصوص در سده حاضر از موضوعات است که موجبات نگرانی شدیدی نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای و سایر کشورها را فراهم آورده

است. تلاش‌های زیادی از طرف نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای و کشورها برای مقابله با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن صورت گرفته است. یکی از راهکارهای مهم که در اسناد بین‌المللی و کشورها پیش بینی شده است جلوگیری از تأمین مالی تروریسم است در این زمینه قوانین متعددی صادر شده که می‌توان آن را به دو بخش تقسیم کرد:

۱- اسناد بین‌المللی. جامعه ملل، مجمع عمومی سازمان ملل، شورای امنیت و سایر نهادهای بین‌المللی، منطقه‌ای برای مقابله و اقدامات پیشگیرانه با تروریسم به خصوص با منابع مالی آنان توصیه‌ها و قطعنامه‌های را صادر نموده‌اند مطالبات همه این اسنادهای بین‌المللی را می‌توان در چند نکته خلاصه کرد: یک- جرم انگاری تأمین مالی اعمال تروریستی در حقوق داخلی. دو- از همه کشورها خواسته‌اند همکاری با نهادهای بین‌المللی و منطقه‌ای در زمینه مبارزه با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن نمایند. سه- دولت‌ها باید از سازماندهی، تحریک، کمک، یا مشارکت در اعمال تروریستی در قلمرو دولت خود و دیگر دولت‌ها خود داری نمایند اجازه ندهند که از خاک آن کشور تروریستان علیه کشور دیگر استفاده کنند.

۲- افغانستان: کشورها باهدف حفظ صلح و امنیت بین‌المللی برای مقابله با تروریسم و جلوگیری از تمویل آن درخواست‌های نهادهای بین‌المللی را کاملاً رعایت کرده است. قوانین متعددی در این زمینه وضع و تصویب نموده است «قانون جلوگیری از تمویل تروریسم ۱۳۹۳/۴/۴» مؤثرترین و عملی‌ترین اقدام علیه تروریسم و جلوگیری از تمویل آن است. به کمیسیون‌های بین‌المللی و اسناد منطقه‌ای در این زمینه پیوسته است. هرچند اینکه زمینه اجرای آن فراهم نیست.

